

ΑΙΣΧΙΝΗ, ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ 25.1 - 27.2

Καὶ οὕτως ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτωί, ὥστε ὁ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει πράττομεν, τὸ τὴν χεῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε τοῦτο θρασύ τι ἐδόκει εἶναι καὶ εὐλαβοῦντο αὐτὸ πράττειν. Μέγα δὲ πάνυ τούτου σημεῖον ἔργῳ ὑμῖν οἶμαι ἐπιδείξειν. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντες ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμίνα καὶ τεθεωρήκατε τὴν Σόλωνος εἰκόνα, καὶ αὐτοὶ μαρτυρήσαιτ' ἂν ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ Σαλαμινίων ἀνάκειται ὁ Σόλων ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων. Τοῦτ' ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπόμνημα καὶ μίμημα τοῦ Σόλωνος σχήματος, ὃν τρόπον ἔχων αὐτὸς διελέγετο τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. Σκέψασθε δὴ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τιμάρχου καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, ὧν ἐγὼ ὀλίγῳ πρότερον ἐμνήσθην. Ἐκεῖνοι μὲν γε ἡσχύνοντο ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, οὗτος δὲ οὐ πάλαι, ἀλλὰ πρῶην ποτὲ ῥίψας θοῖμάτιον γυμνὸς ἐπαγκρατίαζεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτω κακῶς καὶ αἰσχυρῶς διακείμενος τὸ σῶμα ὑπὸ μέθης καὶ βδελυρίας ὥστε τοὺς γε εὖ φρονούντας ἐγκαλύψασθαι, αἰσχυθέντας ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβούλοις χρώμεθα. Ἄ συνιδῶν ὁ νομοθέτης διαρρήδην ἀπέδειξεν οὓς χρὴ δημηγορεῖν καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ.

Λ Ε Ξ Ι Λ Ο Γ Ι Ο

ὑπόμνημα καὶ μίμημα	: υπενθύμιση καὶ αναπαράσταση
βδελυρία	: διαφθορά
θοῖμάτιον (<τὸ ἱμάτιον)	: ο μανδύας
ἀνάκειμαι	: εἶμαι αφιερωμένος, ανεγείρομαι, καιιοκευάζομαι, παριστοιάνομαι
ἐγκαλύπτομαι	: καλύπτω τὸ πρόσωπό μου.

Π Α Ρ Α Τ Η Ρ Η Σ Ε Ι Σ

ἐκπεπλεύκατε, τεθέασθε :Γράψε το γ' πλ. ὅλων τῶν ἐγκλίσεων τοῦ ἐνεστώτα τῶν
μαρτυρήσαιτε, ῥίψας, συνιδῶν :Χρονικὴ ἀντικατάσταση τῶν
Σκέψασθε δὴ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τιμάρχου καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, ὧν ἐγὼ ὀλίγον πρότερον ἐμνήσθην.: Να μεταφερθεῖ ὁ πλάγιος λόγος σε εὐθύ